Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 29 THURSDAY, FEBRUARY 12, 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 12-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч. 29 РІК CV

Верховна Рада прийняла закон про парлямент Криму

Київ. — 10-го лютого Верховна Рада України схвалила закон про Верховну Раду Криму і закон про вибори на півострові, повідомила УНІАР.

У законі про парлямент автономії уточнено уповноваження Верховної Ради Криму і статус її депутатів. Парлямент може приймати конституцію автономії з дальшим затвердженням її Верховною Радою України, а також приймати нормативно-правні акти з питань, віднесених до компетенції Криму. Парлямент може схвалювати постанови і рішення і не може приймати закони.

На пропозицію Президента України із закону про парлямент автономії вилучено статтю про те, що голова Верховної Ради Криму є головною урядовою особою Криму. Уточнено деякі інші уповноваження вищого представницького органу автономії.

Закон дає право представникам кримсько-татарського народу та інших депортованих народів, які повертаються, бути обраними до парляменту без попереднього п'ятирічного проживання в Україні, як це вимагається від інших осіб.

Закон про вибори депутатів півострова передбачає змішану виборчу систему. До парляменту автономії обирається 100 депутатів: 50 — за мажоритарною системою і 50 — за списками партій автономії на основі пропорційного представництва. Бар'єр проходження кандидатів від списків політичних партій до Верховної Ради півострова — 2 відс.

Прем'єр стурбований банковою системою

Київ. — 10-го лютого прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко висловив стурбування станом банкової системи України, повідомили засоби масової інформації.

Прем'єр заявив, що понад чверть зареєстрованих комерційних банків мають проблеми, а третина вважаються банкрутами. За словами В. Пустовойтенка, найбільш тривожним є погіршення діяльности найбільших банків, які представляють собою три чверті всієї банкової системи України. Він назвав Промінвестбанк, Агропромбанк, Укрсоцбанк, Укрхімбанк і Ощадбанк, в яких Уряд має свої конта.

В. Пустовойтенко сказав, що Уряд вдається до заходів, щоб виправити ситуацію.

Всього в Україні зареєстровано 227 банків, з яких 188 — діючі. Торік Національний Банк України закрив 10 банків, від 1992 року закрито 42 банки.

У Вірменії легалізовано антитурецьку партію

Єреван, Вірменія. — Політична криза у Вірменії і пов'язана з нею резигнація вищого ешелону влади виявилася сприятливою обставиною для найпопулярнішої в країні правої партії Дашнакцютюн, яку три роки тому президент Левон Тер-Петросян спеціяльним указом поставив поза законом. Цими днями її діяльність знову легалізовано.

Дашнакцютюн відома своєю патріотичною діяльністю понад сто років. Головною причиною заборони був саме високий авторитет партії у спільноті. Її лідер Ваган Оганесян у президентських виборах становив би Л. Тер-Петросянові сильну конкуренцію. Відтак проурядова преса почала шельмувати В. Оганесяна, звинувачуючи його партію в „згубному націоналізмі". Також антитурецьке наставлення Дашнакцютюн шкодило президентові Л. Тер-Петросяну, який хотів встановити з Туреччиною дружні взаємини і волів не згадувати про кривавий антивірменський геноцид турків у 1915 році.

Спостерігачі годяться в тому, що Дашнакцютюн висуне свого кандидата на президента у призначених на середину березня виборах.

Слідство президентського скандалу продовжується

Вашінгтон. — Державні прокуратори назначили четвер, 12-го лютого, днем, коли Моніка Левінска, колишня практикантка в Білому Дому, має з'явитися перед Федеральною лавою присяжних і зізнавати у справі непристойної поведінки президента Билла Клінтона.

Зашморг легальної бюрократії починає затісноватись довкола М. Левінскої та її причетности до скандалу Білого Дому і можливих спроб його затертя. Можливість її добровільних зізнань у справі її стосунків з Президентом зменшується з години на годину, тому їй залишається до вибору зізнавати з обмеженою запорукою судової недоторканости або бути наражено на судове оскарження за неправдиве свідчення, втручаючись у зізнання інших свідків і завадити в пошуку справедливости.

Незалежний прокурор Кеннет Старр, який займається слідством непристойних стосунків Президента з М. Левинскою та його тиску щоб вона не говорила правди про це, сподівався, що вона в заміну за судову недоторканість добровільно зізнаватиме в цій справі.

(Закінчення на стор. 4)

„Правда України" судить Президента

Київ. — Газета „Правда України", яку нещодавно заборонило Міністерство Інформації, подала скаргу в суд на Президента Леоніда Кучму у зв'язку зі шкодою, яку їй завдала ця заборона.

Звинувачуючи Л. Кучму в тому, що він не наклав вето на указ Міністерства Інформації, газета вимагає від Президента відшкодування на суму 5 млн. гривень.

„Правда України" твердить, що указ був неконституційний. У зв'язку з забороною цієї газети Український Медія Клюб, який складається із українських і закордонних незалежних журналістів, звинуватив Уряд в тому, що він почав кампанію репресій проти преси.

Перед закриттям стоїть ще одна газета — „Всєукраїнскіє Вєдомості". Вона програла в суді 3.5 млн. гривень.

ЗСА пропонують Україні ядерну співпрацю

Вашінгтон. — 9-го лютого ЗСА в черговий раз спробували переконати Україну не продавати спеціяльні турбіни, необхідні для завершення будівництва першої атомної електростанції в Ірані, повідомили засоби масової інформації.

Якщо Україна відмовиться від продажу, то зможе укласти зі ЗСА домовлення про мирну співпрацю в ядерній енергетиці, заявив речник державного департаменту ЗСА Джеймс Фолі. За його словами, Вашінгтон дав ясно зрозуміти, що він не хоче, щоб Київ надавав Іранові допомогу в ядерній галузі.

Україна будує турбіни для російських компаній, які завершують будівництво атомної електростанції в Ірані потужністю 1,000 мегават в рамках контракту на 850 млн. дол.

За словами Дж. Фолі, це питання обговорював з українськими урядовцями посланник ЗСА Стів Сестанович під час воєї візити до Києва в грудні минулого року. ЗСА намагаються ізолювати Іран, звинувачуючи його в спробах набуття ядерної зброї, підтримці тероризму і перешкоджанні мирному процесові на Близькому Сході.

За словами Дж. Фолі, ЗСА розуміють економічні труднощі України, в обличчі яких продаж турбін виглядає привабливим. Він зазначив, що Вашінгтон хоче збільшити економічну співпрацю з Україною і дещо компенсувати її за відмову від участи в побудові реактора в Ірані.

ЗСА не збираються карати Україну скасуванням прямої фінансової допомоги, яка за останні роки сягнула 225 млн. дол., сказав Дж. Фолі. Але відмова від продажу турбін дала б значний поштовх у розвитку двосторонніх економічних відносин. Частиною цього було б домовлення про мирну співпрацю в ядерній енергетиці.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

З'ЯВИЛОСЯ БОЖЕ ЗНАМЕННЯ

ГРУШІВ, ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ.— Мешканець гірського села Грушів, Титячівського району, Закарпатської области Іван Козичар зрубав стару яблуню й почав колоти її на дрова. Та одну колоду сокира чомусь не могла здолати — відскакувала, немов від металевої. Коли ж нарешті господар її розколов, то остовпів від подиву і страху. Всередині колоди було чітке зображення хреста. А на другій половині зображення його зворотної сторони. Господар відніс колоду до церкви, де її посвятили і відправили Службу Божу. Чутка про диво швидко поширилася і знову до Грушева потяглися прочани. Заки дослідники намагаються пояснити феномен — як у серцевині яблуні з'явилося зображення хреста, люди вже пояснили: це — знамення Господнє. Адже відомо, що саме в Грушеві було надруковано найперші церковні книги при старовинному манастирі. Сьогодні на місці зрубаної яблуні селяни поставили розп'яття.

СЛОВО КОШТУЄ 3.5 МЛН.

ЧЕРНІВЦІ. — Газета "Кієвскіє Вєдомості" з 7-го лютого повідомила, що газета "Всєукраінскіє Вєдомості" змушена буде заплатити 3.5 млн. гривень за опубліковану 19-го вересня 1997 року статтю „"Міляни не купує Андрія Шевченка". Таке рішення ухвалив Арбітражний суд за скаргою президента Футбольного Клубу "Динамо", Київ, Григорія Суркіса. Спочатку, а саме 20-го жовтня 1997 року , цей матеріял надрукувала газета "Кієвскіє Вєдомості". В ньому йшлося про те, що "за А. Шевченка запропонували 17 мільйонів". Та після відкритого листа київських динамівців "Кієвскіє Вєдомості" перепросили за неточну та неперевірену публікацію. А газета "Всєукраінскіє Вєдомості" продовжувала настоювати на своєму. Отож Футбольний Клюб "Динамо" подав скаргу до чернівецького Арбітражного суду, вимагаючи п'ять мільйонів гривень за моральну і матеріяльну шкоду, заподіяну газетою. Суд присудив виплатити динамівцям 3.5 млн. грн. за підривання авторитету та іншу моральну та матріяльну шкоду. Перевага Арбітражного суду над громадським у тому, що його рішення преглядові та оскарженню не підлягає. Суд перевірив і розшифрував усі авдіозаписи з пресової конференції і виявив, що цифру 17 млн. там ні разу не згадувано.

В УКРАЇНСЬКОМУ ТЕЛЕПРОСТОРІ ТРИВАЄ ПЕРЕДІЛ

КИЇВ. — В українському телепросторі триває переділ. Національна рада з питань телебачення та радіомовлення переглянула ліцензії та зменшила до 5-ох годин час телеканалу "ЮТАР". У Києві оголошено конкурс на створення ще одного нового телеканалу. Передбачається також створення на конкурсній основі каналів суспільного телебачення та радіомовлення. Про це 6-го лютого повідомив голова Національної ради з питань телебачення та радіомовлення Віктор Петренко. Зменшення часу телеканалу "ЮТАР" зумовлено тим, що компанія не вела мовлення в повному ліцензованому обсязі — 20 годин на добу. Зберігається невизначена ситуація і навколо новоствореного "ГУРТу". Після ухвалення парляментом постанови на користь "ГУРТу" Національна рада відчуває тиск депутатів. За словами Петренка, 5-го лютого він отримав пряме доручення виконати постанову парляменту щодо "ГУРТу". Рішення нинішнього парляменту могла б скасувати новообрана Верховна Рада, але Віктор Петренко припускає, що скоріше парлямент зліквідує Національну раду телебачення і радіомовлення. Постанова про "ГУРТ" внесла розкол і в лави самих депутатів. Члени Комітету із законодавчого забезпечення свободи слова та ЗМІ поширили у парляменті звернення до колег, в якому, між іншим, говориться, що до проєкту вищезгаданої постанови більшість членів комітету, який начебто її готував, стосунку не мали. Тільки чотири із 10-ох членів комітету підписували проєкт і лобіювали його затвердження на засіданні парляменту.

СЕМІНАР НА ТЕМУ РОЗВИТКУ ГАЗЕТ

КИЇВ. — Тут відбувся семінар, на якому розглянуто проєкт Фонду "Евразія" щодо розвитку газет в Україні. Семінар організував Фонд "Демократичні ініціятиви" за сприянням Фонду "Евразія". Фонд "Евразія" спрямував проєкт на підтримку засобів масової інформації, підвищення їхньої фінансової та адміністративної самостійности. Переможцями конкурсу і відповідно отримувачами грентів з проєкту стали 27 районних газет. Учасники семінару наголошували, що для багатьох місцевих видань, особливо районних, участь у проєкті стала просто справою виживання. Редакції отримали змогу придбати обладнання, поширити доступ до інформаційних джерел, змінити вигляд видань, збільшити тиражі. Проте проблеми залишаються. Це — залежність від державних друкарень, "інформаційний голод", недосконалість законодавства щодо захисту засобів масової інформації та окремих журналістів, брак альтернативної системи розповсюдження газет тощо. Представник Фонду "Евразія" Наталя Ясько вважає, що видавнича справа матиме успіх лише при умові перетворення її на підприємництво.

Ірляндія виділить 2.5 млн. екю на реконструкцію саркофагу

Ірляндія (УНІАР). — Ірляндія має намір надати Україні до 2001 року 2.5 млн. екю на фінансування реконструкції саркофагу на Чорнобильській АЕС.

У своєму листі на адресу Президента України Леоніда Кучми прем'єр-міністер Ірляндії Берті Ейгерн повідомив, що на додаток до внеску як член Европейського союзу Ірляндія виділяє для спеціяльно створеного Европейським банком реконструкції і розвитку фонду „Саркофаг" 1.5 млн. экю. А впродовж кількох наступних років, ймовірно до 2001 року, Ірляндія надасть на ці цілі ще 1 млн. экю.

Україна і ЕС обговорюють зближення законодавства

Київ (УНІАР). — 9-го лютого розпочався дводенний семінар на тему „Угода про партнерство і співробітництво (УПС) між Европейським союзом та Україною: питання правного забезпечення договірних зобов'язань та зближення законодавства ЕС та України".

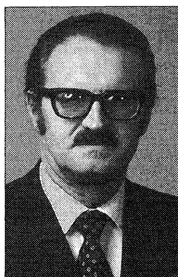
Форум, який проводить Міністерство Юстиції за сприянням Українсько-европейського консультативного центру з питань законодавства, відкрила міністер юстиції України Сюзана Станік.

Учасники семінару ставлять собі на меті здійснити загальний огляд структурних елементів та можливостей впровадження УПС в життя, а також надати поштовх до її впровадження. Д-р Ю. Фосс, керівник експертної групи з питань міжнародного права з Українсько-европейського консультативного центру, доповів про основні положення УПС, яка була підписана між ЕС та Україною у Люксембурзі 16-го червня 1994 року, а вступить у дію 1-го березня 1998 року. Такий довгий час ратифікації угоди пов'язаний із тим, що це багатосторонняугода — її суб'єктами є Україна, ЕС, а також кожна з 17 країн-учасниць ЕС.

УПС визначає основи співробітництва в політичній, економічній і культурній галузях, створює умови для дальшої економічної інтеграції України та ЕС.

35 років праці треба належно відзначити

Ню Йорк(О. Кузьмович). — Серед повені ювілеїв, історичних та літературних річниць треба завжди висвітлювати ті, які справді важливі, щоб не загубилися серед теперішньої байдужости нашої спільноти. Тому саме наша розмова з президентом Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського, проф. Ярославом Пеленським, є особливо важлива, щоб звернути увагу нашої спільноти на працю інституту та його 35-річне існування, що припадає на 1998 рік.

Д-р Я. Пеленський

— В який спосіб думаєте відзначити цю дату? — питаємо проф. Я. Пеленського.

— Хочемо в цьому ювілейному році видати неопубліковані праці патрона нашого інституту, В. Липинського, зокрема перший том запроєктованого п'ятитомного його листування, яке зберігається в архіві В. Липинського. Треба зазначити, що в останніх чотирьох роках віднайдено в архівах України численні додаткові досі нам невідомі листи В. Липинського до цілої плеяди провідних українських діячів. Сьогодні маємо вже понад 1,700 листів і пора видати їх першим академічним виданням, вшановуючи тим цього визначного українського політичного мислителя. Думаю, що видання першого тому цих листів, яке кине нове світло на історію України XX століття, буде найкращим відзначенням 35-річного ювілею нашого інституту.

— Розуміється, це не буде перше видання з ініціятиви вашого інституту?

— Як відомо, в інституті зберігаються вартісні архівні фонди, в тому числі архів В. Липинського є чи не найбільшим, поруч із частиною еміграційного архіву родини Скоропадських та інші. Саме з цих архівів інститут видав „Листи Д. Дорошенка до В. Липинського", „Листи О. Назарука до В. Липинського", такі твори В. Липинського, як „Участь української шляхти в повстанні Б. Хмельницького", „Україна на переломі", „Листи до братів-хліборобів", дві пропам'ятні книги про суспільно-політичні та історичні ідеї В. Липинського та, найважливіше, „Спогади гетьмана Павла Скоропадського". В додатку, інститут видав чотири томи документів про події в Україні 1914–23 років з державного австрійського архіву у Відні. Крім того, інститут видавав суспільно-політичний журнал „Віднова".

Готується до друку у співпраці з Інститутом історії НАН України книжка про мирні переговори між української державою та РСФСР у 1918 році, базована на матеріялах з архівів України. Наш інститут також співпрацює від 1990 року з Інститутом української археографії НАН України і від 1993 року з нашою братньою установою у Києві, Інститутом східноевропейських досліджень

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

КИТАЙСЬКІ ДЕСИДЕНТСЬКІ джерела повідомили у вівторок, 10-го лютого, що державні власті Китаю звільнили з ув'язнення і швиденько видалили з країни організатора китайського дисидентського руху з осідком у ЗСА, котрий нелегально прибув до Китаю, щоб там організувати партію опозиції. Венг Бінгзенг, 50-річний дисидент, про котрого мова, є постійним мешканцем ЗСА, бо ще тому 10 років отримав право азилю, повернувся до Лос Анджелесу в половині дня у понеділок, 9-го лютого.

РЕЧНИК ГРУЗИНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА Едуарда Шеварднадзе повідомив, що у понеділок, 9-го лютого, було вчинено невдалий замах на життя президента, з якого він вийшов неушкодженим. Президентську автову колону обстріляно протитанковими гранатами та іншою зброєю перед полуднем згаданого дня. Покищо напасників не вдалося ідентифікувати. У перестрілці під час нападу загинув один охоронець президента і один напасник, два інші президентські охоронці були важко поранені. Тедо Джапарідзе, грузинський амбасадор в ЗСА, заявив, що особисто говорив телефоном з президентом Е. Шеварднадзе вже після згаданого замаху на його життя. Він уважає, що „це був уміло плянований замах з військовою докладністю" з ужиттям протитанкових гранат і важких кулеметів. Е. Шеварднадзе, котрому тепер 70 років, вже пережив один замах, ще 29-го серпня 1995 року.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 9-ГО ЛЮТОГО, президент Билл Клінтон започаткував свою кампанію, щоб переконати обидві партії розглянути та полагодити проблеми соціяльного забезпечення. Свої заходи Президент плянує здійснити впродовж наступних 12 місяців. Він при тому підкреслює, що коли Конгрес і Білий Дім у визначеному часі дійдуть до згоди в цій справі, то тоді „відносно поміркowані заходи" були б достатніми, щоб запобігти лихові — оздоровити та забезпечити майбутність програми соціяльного забезпечення. Виступаючи у Джорджтавнському університеті, президент Б. Клінтон запропонував обидвом партіям енергійно взятися до вирішення цього спірного питання, котре матиме важливі політичні наслідки для кандидатів обидвох партій, коли вони до цього не візьмуться заздалегідь.

МЕДЕЛИН ОЛБРАЙТ, СЕКРЕТАР Державного департаменту, останніми днями почала робити всі можливі заходи та пропагувати справу поширення НАТО, щоб промостити шлях президентові Биллові Клінтонові поки він предложить документи в цій справі для схвалення Сенатом. Сенат мав би в березні голосувати над допущенням Мадярщини, Польщі та Чехії до НАТО. Однак М. Олбрайт перестерігає Сенат, щоб не робив будь-яких затримок у цій справі, через пропоновану другу рунду допущення інших країн, бо це може погано відбитися на загальній закордонній політиці Уряду президента Б. Клінтона.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Над Багдадом пахне смаленим...

Це відоме українське прислів'я сьогодні, мабуть, як ніколи раніше, підходить до ситуації, що склалася навколо Білого Дому та Конгресу ЗСА. Бо й справді і Президентові З'єднаних Стейтів Америки, і їх державному секретареві, і конгресменам є над чим ламати голови.

Здавалося, що після проведеної свого часу протиіракської акції "Буря в пустелі" у близько-східньому регіоні, нарешті, встановиться принаймні якийсь порядок. А воно, виявляється, не так. Дещо наляканий поразкою у мілітарному зударі із ЗСА та тодішніми їх союзниками, іракський президент Саддам Гуссейн для їх заспокоєння погодився на інспектування Іраку спеціялістами ООН. Однак, тайм-авт виявився на користь хіба що тільки іракській стороні. Оговтавшись від шоку, Саддам закрив двері перед високими інспекторами і цим недвозначно дав зрозуміти, що готовий до дальшої конфронтації із ЗСА та іґнорування рішень найвищої організації міжнародної спільноти. А чому б і ні, якщо на його викличні дії фактично закрили очі Франція, Туреччина, Китай, Росія та й ряд сусідів-арабів достатньо прохолодно поставилися до того, щоби ЗСА могли розраховувати на їх підтримку у випадку можливої повторної інвазії на Ірак? Більше того, коли шеф російської дипломатії Євгеній Прімаков одверто висловлює своє невдоволення бажанням, як він сказав, ЗСА домінувати в світі. Щоправда, ці слова міністра закордонних справ Росії були сказані "Нєзавісімой Ґазєтє" в зв'язку з поширенням НАТО, але ж Саддам, безперечно, врахував і цей нюанс. Бо все, що проти ЗСА — підтримка іракському режимові.

Між тим, зростають ознаки того, що, попри все, Ірак будь-якої миті може стати об'єктом нальотів, підготовлюваних ЗСА та Великобританією, якщо він і далі не допускатиме інспекції ООН в місцях можливого знаходження іракської зброї масового знищення. Щодо самих можливих зброєсховищ на територіях 60-ти так званих президентських палаців, то західні експерти вважають, що саме там знаходяться приладдя для продукування біологічної зброї. Є навіть повідомлення про те, що Ірак посідає певні запаси такої зброї. Наразі Вашінґтон і Лондон щодо становища Багдаду обмежуються погрозами, однак від погроз до дій — один крок. Багдад же, пробуючи звалити проблему з хворої голови на здорову, причиною попереджень Президента ЗСА про можливість вжиття кардинальних заходів щодо Іраку називає збройний конфлікт між ЗСА та Іраком єдиним шансом для Президента Билла Клінтона відволікти увагу, насамперед, американського суспільства від скандалу навколо його "моральних відхилень".

Між тим, у Перській Затоці перебуває кількасот американських бойових літаків, готових зрівняти певні визначені об'єкти з землею. У Вашінґтоні тривають наради Президента з дорадниками на тему найкориснішого вирішення конфлікту з Іраком. Билл Клінтон шукає підтримки в Конґресі, без прихильного становища якого він просто не зможе поставити Ірак на місце. Республіканські конґресмени вважають, що Президент повинен мати можливість успішної діяльности на міжнародній арені та що скандал з Монікою Левінскою – достатньо важливий внутрі Америки – не може послаблювати становища Билла Клінтона в суперечці з Саддамом Гуссейном. Але справа, скоріше всього, в тому, що Президент ЗСА не хоче починати мілітарних дій проти Іраку, не заручившись підтримкою Парижу, інших столиць, включно з Москвою.

Союзники З'єднаних Стейтів дуже серйозно трактують можливість бойових дій в Перській Затоці. Тому Великобританія висловлюється за те, щоб використати всі, що ще існують, дипломатичні можливості розв'язання конфлікту, що більш ніж назріває. Те саме повторив і президент Франції Жак Шірак під час відвідин ним Індії, а також керівництво Німеччини. Російський президент Борис Єльцин посилав до Багдаду свого спеціяльного представника, віцеміністра закордонних справ Віктора Посувалюка. Як відомо, останній практично не заручився найменшою поступкою Саддама Гуссейна щодо компромісового розв'язання конфлікту. Словом, чим все закінчиться, наразі сказати годі. Одне очевидне: над Багдадом пахне смаленим, і тільки б цим все обійшлося...

Євген Іванків

ЖЕРТВИ ЧУЖИХ ЗАТІЙ

Як усі попередні синоди УГКЦеркви, так і цей останній, що відбувся у вересні 1997 року, є цілковито засекречений. Дуже мало знаємо про його перебіг і рішення. Повний звіт з діяльности останнього і всіх попередніх наших синодів мав появитися при кінці листопада минулого року. На жаль, нема його дотепер, і не знати, чи коли появиться. Тільки час від часу, офіційно чи з різних чуток, довідуємось про деякі постанови Синоду Української Греко-Католицької Церкви.

Недавно подано у нашій церковній пресі повідомлення про наступне рішення цього Синоду: „Доповнити український церковний календар святом на спомин християнського подвигу Пратулинських мучеників (у 1874 році вони віддали життя за святу віру й оборону свого храму в селі Пратулин). Синод визначив дати свята — день 23-го січня, і доручив Літургійній комісії укласти відповідні богослужбові тексти" (постанова 1.5). Повідомлено також, що „авторитетом Вселенської Церкви ці мученики Греко-Католицької Церкви вже є беатифіковані, тобто зачислені до числа „блаженних". („Нова Зоря", ч. 3 з 1-го лютого 1998 року).

У цьому повідомленні поінформовано також про тодішнє жахливе переслідування Греко-Католицької Церкви на Холмщині і Підляшші московським царським урядом, так що „багато було вбитих, тюрми були переповнені ув'язненими, тисячі були вивезені вглибину Росії і на Сибір". Все це правда! Але з огляду на сучасний екуменізм між католиками і православними і на нові богословські визнання рівности і благодатности обох Церков, що називають себе тепер „Церквами-посестрами", треба б і ці справи вияснити в сучасному насвітленні. А нам, українцям, треба також знати, що не тільки Москва, але й Польща у великій мірі причинилася до трагедії нашої Української Церкви і нашого народу на Холмщині і Підляшші.

Польська церковна політика

Немає ніякого сумніву, що ці наші українські (чи, як тоді говорено, „руські") мученики Холмщини і Підляшшя, жертви московського сваволі ля, вповні заслуговують на добру пам'ять і пошану. Але до уваги треба нам взяти цілість нашої жалюгідної не тільки церковної, але і національно-політичної ситуації на цих українських землях, а не лише поодинокі трагічні події. Фактом є, що ці наші мученики були жертвами московського фізичного знищення, але правдою є також, що їхні діти і нащадки впали жертвою польської асиміляційної політики, яка зробила з них відступників від своєї рідної Церкви і українського народу.

Правдою є також, що на домагання польського єпископату проголошено цих наших мучеників блаженними. Цей акт беатифікації довершив Папа Іван Павло II в присутності польських єпископів у Римі, в жовтні 1996 року. На підставі ватиканських інформацій світова преса назвала цих наших мучеників „поляками", або „уніятами з Польщі", старанно замовчуючи їхню українську (зглядно „руську") національність. Наш церковний провід ніяк на це не зареаґував.

Для нас дуже цікавим є той факт, що хоч Ватикан намагається за всяку ціну зберегти добрі екуменічні взаємини з Москвою і старанно уникати всього, що могло б ці взаємини попсувати, то в цьому випадку зроблено виняток. Значить, сучасний Ватикан ставить польські інтереси вище головних екуменічних принципів: наголошувати те, що християн єднає, а не те, що роз'єднує. Зроблено це не для добра нашої Церкви, як це дехто інтерпретує, бо цього домагався польський єпископат. У польських духовних колах уважають наших холмських і підляських мучеників оборонцями польських церковних і політичних інтересів перед наступом Москви.

Ще перед їхньою беатифікацією подібні погляди на ці справи висловив відомий каноніст, о. д-р Ігор Мончак. У своїй статті „400-ліття Папського затвердження Берестейської самоуправи" („Церковний Вісник", ч. 13, з 23-го червня 1996 року) він написав ось що: „У звідомленні з Синоду з 1995 року подано, що Владика Михайло Гринчишин зреферував справу канонізації ісповідників і мучеників нашої Церкви. Написано там: 'Виглядає, що вже в наступному році будуть проголошені святими наші Підляські мученики, про що старається передовсім польський єпископат'. Воно дуже імовірне, що старання польського єпископату увінчаються успіхом... Ще легше буде представити наших мучеників Підляшшя, яке тепер під Польщею, як польських святих. У часі переслідування за католицьку віру одні згинули, а інші стали римо-католиками і є поляками. Отже, все католицьке населення Підляшшя — це поляки, бо римо-католики вижили, а греко-католики згинули. Логіку завжди можна дещо нагнути".

Пляни Ватикану

Рік 1988, коли святковано 1000-річчя Хрищення України, був доброю історичною нагодою для прослави Митрополита Андрея Шептицького. Але цього не сталося. Замість нього проголошено блаженним польського ієромонаха о. Гонората Козмінського, сина підляської землі, дід якого був українським греко-католицьким священиком. З цієї нагоди відбулися в Римі великі врочистості з участю Архиєпископа М. Марусина, який підкреслив екуменічну ролю цього спольщеного монаха у співжитті українського і польського народів. Значить, не той, що з польського народу і з латинської Церкви повернувся до українського народу і Східньої Української Церкви, а тільки той, що спольщився і златинщився, має бути для нас прикладом до наслідування. Так виглядають пляни Ватикану для нас і нашої Церкви.

Саме тому сучасний пропольський Ватикан так багато уваги присвячує Підляшшю і Холмщині та церковно-політичній ситуації, а також історичним процесам, які до цієї ситуації довели на цих найдальше на захід висунених українських землях, і все те ідеалізує та рекомендує нам до наслідування. Для нас, українців, навпаки, Холмщина і Підляшшя — це трагічний образ нашої церковної і національної дійсности, спричинений аґресією польського католицизму і політичного шовінізму.

Один із визначних знавців українсько-польських взаємин, Ярослав Стех, отак описує долю українського народу на цих землях: „По ліквідації уніятської Церкви українська верхівка, засліплена римо-католицизмом, повністю перейша в костели, і не колонізація польська, а спольонізована, одурманена частина народу, яка перейшла на польськість, стала головною причиною горя і національного нещастя. Польський релігійний фанатизм задушив національні почуття і власну гідність і самопошану. Не змогли цього вогню погасити такі визначні діячі, як П. Куліш, В. Білозерський, С. Грушевський, І. Нечуй-Левицький, О. Кониський та інші... всі прояви освітньої праці зустрілися з різким протестом з польської сторони, якої головною остоєю був польський клир. В цьому активну участь брали т. зв. „калакути" — римо-католики українського походження, новітні яничари" („Друзям і землякам Холмщини і Підляшшя в 50-ліття „Акції Вісла", „Новий Шлях", Торонто, 11-го травня 1996 року).

Практичні наслідки

Ціла наша церковна дійсність вказує на те, що Ватикан всіма способами старається створити в Україні такий духово-релігійний стан, який заіснував на Холмщині і Підляшші. Постійна дискримінація УГКЦеркви на власній території і щораз більша експансія польського римо-католицизму не залишають ніяких сумнівів, що з нас хочуть зробити новітніх „калакутів" — „українців римо-католиків", відступників від рідної Церкви і народу. Також і це проголошення Підляських мучеників блаженними може кинути ще одну „кістку незгоди" між українців греко-католиків і православних, якщо будемо однобічно і поверхово, в польсько-протиправославному дусі розглядати ці трагічні події на Холмщині і Підляшші. Тепер краще зрозуміємо, чому деякі наші „ультракатолицькі" владики на останньому Синоді запротестували проти вживання слова „православний" у наших богослужбах. Стаємо, отже, жертвами чужих затій!

Єдиним нашим порятунком буде гідна, розумна і відважна постава на-

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Павло Лопата

Мистець оспівує красу Буковини

Мистцеві Володимирові Воронюкові представити свої найкращі твори на будь-якій виставці — справа його сумління. Виставкою, відкриття якої відбулося в неділю, 25-го січня ц. р., в приміщеннях ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто, перед дібраною громадою і любителями образотворчого мистецтва він не посоромився.

Програму виставки вів мистець Богдан Головацький. Він сердечно привітав в імені членів Дирекції КУМФ усіх присутніх на цій першій в новому році виставці та побажав усім щасливого нового 1998 року. Коротку аналізу про мистецтво та твори Воронюка присутні мали змогу почути від мисткині Галини Новаківської. Подяку всім, хто не пожалував свого дорогого часу і прийшов до залі КУМФ оглянути експозицію, а також окремо авторові цих рядків, який протягом одного року займався організуванням цієї виставки, висловив присутній мистець В. Воронюк.

За каталогом на стінах ґалерії було естетично розміщено 46 олійних картин, п'ять акварельних більших розмірів та вісім акварель, але вже менших форматів.

Основною темою творів Воронюка є етюди з натури-природи, яка для нього стала джерелом натхнення. Передусім Буковина, її українські хати і церковні споруди, села і поля та краєвиди, ось, це головні праці художника. В них відчувається знання природи та її кольорит, гра світла і тіні, а також не тільки час і сучасність, але і продумане майстром. Мистець чітко бачить і з емоцією відчуває красу природи. Він вибирає в ній куточок і бачене переносить на полотно, на якому створює мереживо різноманітних кольорів. Картини під назвою „Серпень", „Весняний день", „Золота осінь", „Перший сніг" та „Осінь в Карпатах" пастозністю гармонійно вібрують. Пейзажі оці, наповнені повітрям та перспективою. В них по справжньому відкривається талант ще молодого мистця. Насправді Воронюкові щойно сповнилося 37 років життя і коли відкриваючи виставку про це згадала Г. Новаківська, то влучно закінчила вона думку, що „перед ним ще довгий і відкритий шлях для ще кращих осягів і успіхів у мистецтві".

У своїх пошуках мистець дбайливо вміє передати як влітку, так і зимою, соняшне тепло, тобто, барвисту музику дня. Часто поетичне відчуття натури в його творах переходить у суто ліричний характер. Цей процес змін можна запримітити у більшості картин Воронюка. Вони стають перед глядачем живі, хоч не реалістично виконані, а радше експресивно із властивостями широких та сміливих штрихів пензля. У інших творах, як наприклад: „Зимовий день" і „Потік", художник вживає техніку глазірування. Тому колір в них стає складнішим і багатшим на його відтінки, а самі картини-пейзажі набирають справжнє мистецьке зображення баченої автором природи. І робить він це вдало через постійні пошуки відповідного кольоритного співвідношення та на підставі вивченого у клясах викладання соцреалістичного стилю у Вижницькому училищі прикладного мистецтва і в художньо-графічному факультеті в Одесі. Та наперекір засвоєному стилеві у мистецтві, бо ж виставляти свої картини почав щойно 10 років тому, сподіваємося на зміни у його виражальній манері та способі виконання мистецьких творів. Тут і не диво.

Виставка, про яку йде мова, дуже яскраво і позитивно відображує мистецьку школу з певного періоду, коли в Україні існував тільки такий творчий розвиток та напрям подиктований вищезгаданим терміном. Та таки нагода побувати художникові в Торонто і представити свої праці на осуд вибраним глядачам підтверджує, що мистець дуже працьовитий і плодовитий. Численний доробок свідчить про якраз цю його посвяту і відданість творчій праці. Як бачимо, Воронюк багато малює і тим він створює і постійно доповнює замість проданих творів численний етюдний інвентар. В цьому видно його зростання в живописній майстерності та прямий вихід з покищо тісних рамок провінціялізму у світ із справжніми шедеврами. А творчий потенціял у нього є, бо в КУМФ виставка, це п'ята з черги персональна поза межами України. Попередні образотворчі виставки художника відбулися в Бельгії в 1993 році, дві в Америці 1995 року і в Люксембурзі 1997 року.

В. Воронюк, здійснюючи композиційний задум через вибір різних предметів, являється і добрим художником натюрмортів. До цього жанру можна зачислити такі картини: „Соняшники і мальви", „Чорнобривці", „Гриби і горобина", „Троянди" та інші. В працях помічаємо вивчення малярем як малювати, не лише квіти, але й їхні пелюстки,ярину й овочі, предмети та інші атрибути декоративного мистецтва.

Із своїх подорожей по різних закутинах Карпат постали такі урбаністичні картини: „Гуцульська хата", „Вижниця", „Забута оселя", „Церква в Виженці", „Весна в Чорногузах", „Черемош після дощу" та інші. Творчий характер Воронюка доповнювали представлені на виставці його краєвиди із зображенням будинків у містах Ґент і Брюґе в Бельгії та Клєрво в Люксембурзі.

Євген Федоренко

М. Коцюбинський і М. Ґорький

III

Тут я коротко зупинюся на спогадах М. Ґорького про М. Коцюбинського та їхньому листуванні. Усіх опублікованих листів Ґорького-А. Пєшкова від 1909 до 1912 року є 12 і одна нотатка. Бракує двох листів, як це було встановлено з листування Коцюбинського до Ґорького. Коцюбинський написав 16 листів до Ґорького, а також одержав 7 листів від Марії Пєшкової, дружини М. Ґорького. Один лист написала дружина Коцюбинського, вже після його смерти, до Марії Пєшкової.

Проаналізувавши листування М. Коцюбинського і М. Ґорького, а зокрема спогади останнього про М. Коцюбинського, можна зробити висновок, що між цими двома письменниками були, безперечно, дружні взаємини, з розмовами і дискусіями на літературні теми, обговоренням творів. Знайомство з Ґорьким, добре ставлення останнього дало можливість Коцюбинському видати два томи своїх оповідань у видавництві „Знаніє", а третій, як продовження двох попередніх, видало в 1914 році московське видавництво „Кніґоіздатєльство пісатєлєй". Ґорький також, як видно з листування, спонукав Коцюбинського друкувати свої оповідання в російських журналах. Це все так, але водночас належить підкреслити, що і на Ґорького, і на російську колонію острова Капрі знайомство з Коцюбинським залишило помітний слід. І особа Коцюбинського, і переклад його оповідань та новель на російську мову пробудили зацікавлення до української літератури. Ґорький тоді не тільки зацікавився українською літературою, але навіть помістив свою статтю про національне питання в московському журналі „Украінская жізнь".

В той самий час Ґорький просить Коцюбинського написати статтю до журналу „Соврємєннік" на тему: „Культурні потреби України". „...Потім був би дуже потрібний нарис з історії української літератури... Немає у вас якогось оповідання? Не можете вказати, що перекласти з української?"

Зміст листів знаходить своє повне розкриття в спогадах Ґорького про М. Коцюбинського, які були надруковані українською й російською мовами. Спогади Ґорького не були чомусь належно оцінені. До них зверталися совєтські дослідники лише з ілюстративною метою. А саме в світлі цих спогадів слід розглядати дружбу письменників. Ці спогади якраз заперечують те, що Коцюбинський, мовляв, наслідував Ґорького. Сам Ґорький дуже високо цінив М. Коцюбинського і як людину, і як письменника-мислителя: „Він був один із тих небагатьох людей, що викликають при першій зустрічі з ними якесь благе почуття душевної втіхи: власне цієї людини ти ждав давно, власне для цієї людини є в тебе особливі думки. У світі ідей, краси, добра він — „своя людина", рідна людина, з першої зустрічі з ним почуваєш бажання бачити його найчастіше, говорити з ним найбільше".

Ці спогади не тільки заперечують залежність Коцюбинського від Ґорького, але й голослівні твердження про так звану революційність Коцюбинського. Коцюбинський не тільки не був революціонером — він ні до якої політичної групи ніколи не належав, та й не міг належати в силу своєї духової структури. Основою його світогляду завжди була ідея „національного відродження країни", як писав справедливо Ананій Лебідь у 20-их роках. І в цьому відношенні Коцюбинський був передусім европеєць, для якого національна проблема була проблемою культурною і державною. „Людськість, краса, народ, Україна — це улюблена тема бесід Коцюбинського; вони завжди були в ньому, як його серце, мозок і славні, ласкаві очі", як пише М. Ґорький у тих же спогадах. В іншому місці спогадів Ґорький додає, що Коцюбинський „дуже часто говорив про демократію, народ і завжди це було особливо приємно слухати, приємно і повчально". Варто тут підкреслити, що два останні слова, „приємно і повчально", говорять самі за себе. М. Ґорький, слава якого тоді гриміла і який одержував за свої твори великі гонорари, допомагав Коцюбинському навіть матеріяльно.

Багато писалося в совєтських працях про вплив Ґорького на Коцюбинського, проте зовсім замовчувалося заяву самого Ґорького: якщо говорити про вплив, то він, правдоподібно, був взаємним. Одначе, пізніше справа кардинально змінилася. І вже не про взаємовплив ішла мова, а про те, що Коцюбинський, мовляв, наслідував Ґорького. Дарма що Коцюбинський, — як показав академік Сергій Єфремов — вивів у своєму оповіданні „Помстився" постать босяка іще перед тим, як Ґорький зробив перші кроки в літературі.

Питання про вплив — це тема окремого досліду, хоч, на мою думку, впливи Ґорького з мистецького боку — виключені. Хоч би тому, що на той час (а ці зустрічі відбувалися під кінець життя письменника) Коцюбинський ішов цілком своїм, самобутнім мистецьким шляхом — шляхом психологічного імпресіонізму.

Найосновніше в стилі Михайла Коцюбинського — це його особливий самобутній характер імпресіонізму. Почасти імпресіонізм М. Коцюбинського можна виводити з клясичної традиції. У творах Коцюбинського, крім імпресіоністичности, помітні також романтика, риси символізму та, можна так сказати, „ідеального реалізму". Але все ж таки в письменника домінує струм імпресіоністичности — картинного передавання настроїв, вражень та порухів людської душі.

Михайло Коцюбинський і Максим Ґорький були за своїми стилями і за ідейними переконаннями цілком різні мистці слова.

Отже, час гідно, справедливо оцінити творчість видатного українського письменника М. Коцюбинського, відкинувши застарілі підходи, в яких що не слово, — то ідеологічно забарвлена тенденційність.

Листи подяки від обласних товариств „Просвіта“ в Україні

Товариство Української Мови ім. Шевченка (ТУМ) в Чікаго було засноване в 1990 році з метою помагати Україні україномовними книжками та журналами, які вийшли в діяспорі. Книжки висилаються до всіх 25 обласних центрів ТУМ- „Просвіта“ в Україні.

На нинішній день було вислано 548 мішків та пачок української літератури (коло 86,000 одиниць вартістю 619, 500 дол.). Оплата пересилки винесла 24,994 дол. Книжки наші передаються до шкіл, читалень „Просвіти“, бібліотек.

Крім висилки книжок, ТУМ-Чикаго також помагає фінансово у видавничій праці багатьом обласним осередкам „Просвіти“, особливо на сході і півдні України. За останніх сім років було передано 22,882 дол. до таких осередків: Харків — на видання „Журавлика“; газети для дітей і дорослих; Полтава — на видання щорічної збірки статтей „Полтавська Петлюріяна“; Чернівці — на видання журналу „Ластівка“; Донецьке — на видання „Дума і Пісня“, джерела літературного краєзнавства; Луганське — на видання праці про поета Володимира Сосюру; Вінниця — на розповсюдження в Україні книжки про голод 1933 р.; Крим — на видання книжки „Чорноморська хвиля“, підручник з української літератури для учбових закладів Криму; Запоріжжя — на видання книжки про голод 1947 р.; Дніпропетровське — на видання газети „Січеславський Край“; Тернопіль — на видання посібника для „Молодої Просвіти“; Свердловське — на видання методичного посібника для учителів.

Отримуємо багато листів від читачів нашої літератури, які висловлюють глибоку вдячність за надіслані речі. Подаємо нижче деякі уривки з листів, які надійшли до нас за останній місяць.

Листи з України надійшли до голови ТУМ Чикаго Віри Боднарук від 19-го грудня 1997 до 9-го січня 1998 року.

Отр. 20/12/, 1997 р.

„Надсилаю Вам чергові два числа газети „Слово Просвіти“, а також молодіжний тижневик „Листок“. Щодо суспільного життя, то одним словом триває передвиборча боротьба.

Напередодні виборчої кампанії 25-го листопада „Просвіта“ спільно з КУІН та Спілкою Письменників збирали нараду лідерів партій національно-демократичного спрямування з метою домовитись, щоб на вибори хоч по мажоритарних округах йти одним бльоком, бо щодо партій і їх об'єднання, то й мови не може бути. Навіть слухати не хочуть. Була домовленість, що після 17-го ще зробимо спробу щодо об'єднання національно-демократичних сил. Але як воно буде — побачимо.

„Просвіта“ проводить просвітницьку працю. Тільки у листопаді провела День української писемності і мови. Президент України підписав Указ — це свято буде щорічно відзначатися у день 14-го листопада. Аналогічні заходи пройшли по всій Україні. А от 30-го листопада провели творчий вечір української письменниці Катерини Мотрич, дві пресконференції з проблем мови та культури, проводили зустрічі просвітян з учнями в багатьох школах, трудових колективах тощо. Все це широко висвітлювалося в засобах масової інформації.

Нині готуємося до відзначення 80-річчя бою молоді під Крутами.

Щиро вітаємо із святами. Зичимо міцного здоров'я, щастя, снаги!

З повагою Микола Нестерчук, секретар центрального правління „Просвіти“.

Отр. 12/20/97 р.

„Дорогі вельмишановні пані Віро, пане Богдане і Ваші щирі однодумці.

Весь час був зайнятий невідкладними справами. Треба було побувати на різних зборах і бути не тільки спостерігачем. Брав також участь у підготовці до наукової конференції, присвяченої 115-ій річниці від дня народження Івана Огієнка. Вже вийшов збірник наукових доповідей на цю тему. Якщо Вас цікавить ця тема, то я вишлю Вам.

Крім того, я особисто підготував літературно-критичний нарис до 100-річчя від дня народження Володимира Сосюри: „Поет ніжності, тривоги і болю“, яка повинна вийти до кінця цього року. Сосюра виріс на Луганщині і тому будемо відзначати цю знаменну подію. Для нас це надзвичайно важливо, бо книжка буде альтернатива всім попереднім виданням, у яких фальшувалась спадщина цього поета. Крім того, у скороченому варіянті текст передається по обласному радіо. Хочу відразу сказати, що частина Вашої особистої підтримки, щирости і доброти увійшла в це видання. Я буду мати честь після її виходу прислати її Вам. Підготовила також українська козацька рада вихід козацької газети „Лугарі“, яка з грудня почне виходити в нашій області. Це чи не єдина така газета на Україні.

Але ми не радіємо, бо змушені працювати у надзвичайній складній українофобській ситуації, без належної підтримки посадових осіб різного рангу. Найбільш у безвихідному становищі — інтелігенція, особливо українська. Наближаються вибори до Верховної Ради України. Нам не байдуже, хто попаде після виборів у парлямент, тому ми готуємося до цієї події.

Отже, як бачите, шановне панство, саме життя вимагає напруження сил і волі і Вашого розуміння.

Забув у попередньому листі написати Вам, пані Віро, що на Всесвітньому форумі, на секції мови, де я був присутній, про Вас тепле слово сказав член правління Нестерчук і Мовчан, подякував поіменно за Вашу вагому підтримку товариства „Просвіта“.

Мені особисто було приємно почути ці слова. Справді, Ваша безкорисна допомога дає вагомі наслідки.

Щиро вдячні Вам.

Богдан Пастух, член правління обласної „Просвіти“, м. Луганське“

Отр. 2/1/98 р.

„Дорога пані Віро!

Життя у нас іде своєю чергою. Готуємось до виборів у Верховну Раду. Робимо і поширюємо летючки, хоч добре знаємо, що Верховна Рада нашого життя на краще не змінить, і не від неї наші негаразди, а від керованої Президентом виконавчої влади. Адже ж закони, які приймає Верховна Рада, навіть Конституція, все одно виконавчою владою саботуються, не виконуються. Засоби масової інформації, особливо у східних областях, практично антиукраїнські, а на керівних посадах знаходяться майже ті самі, що раніше були поставлені окупаційною владою. Вони дивляться на Україну, як на джерело своїх доходів, щоб, добре нас обікравши, виїхати потім за кордон. Президент та його адміністрація цьому фактично сприяють. Податкова адміністрація намагається поправити свій бюджет за рахунок дитячої газети. У цьому році нас перевіряють уже вдруге. Навесні оштрафували на 1,000 гривень, і тепер оштрафують. За що? До когось придереться. Ну, наприклад, редактор газети, тобто я, їздив у відрядження до Києва. А чи був письмовий виклик з Києва? Не було? От і винен. Неначе я в Київ їжджу на прогулянки.

Авторитет „Просвіти“ зріс, особливо Харківської. Незабаром ми зробимо значно сильнішу. Наклад „Журавлика“ невпинно зростав. В листопаді було 13,350 передплатників, а в грудні 13,850 (ми друкуємо на 500-600 примірників більше, бо частину роздаємо або відправляємо в інші області). Це тому, що газета дуже дешева і вимагає дотації. Але ж вона і потрібна, про що свідчать відгуки наших читачів. Ми дуже вдячні Вам, пані Віро, за допомогу, що нам надаєте. Без цієї допомоги газета не могла б існувати. Я вніс газету у Всеукраїнський каталог, щоб її можна було передплатити у будь-якій області. За це треба було заплатити майже 200 дол. Реєструю ще одну газету під назвою „Джерельце“ —історично-філологічний додаток до „Журавлика“. Ми маємо багато матеріялу, який могли б друкувати у „Джерельці“.

Зичу Вам та пану Богдану міцного здоров'я, щастя, успіхів у роботі та усіляких гараздів.

Найщиріші вітання українській громаді Чикаго.

Голова Харківської „Просвіти“ Анатолій Кіндратенко“

„Христос Рождається!

Дорогі і шановні друзі Віро і Богдане! Сердечно вітаємо Вас з новим роком, Різдвом Христовим, з усіма зимовими християнськими святами. Зичимо вам і Вашим близьким, а також всім нашим краянам здоров'я і здійснення всіх добрих сподівань та мрій. А всім нам разом хочемо побажати, щоб наша Україна швидше йшла дорогою прогресу і здобувала якнайкращий імідж у світі.

„Просвіта“ відсвяткувала своє 80-річчя на нашій Волині.

Була святкова науково-практична конференція, урочиста Академія в драмтеатрі в Рівному та святкові заходи в районах.

Відремонтували ми частково приміщення Центру українського кіно.

Гарно діє у нас „Молода Просвіта“

Для сиріт віком 12-16 років вони проводять вечір до святого Миколая, а для всіх сиріт ми допомагаємо провести такий загальноміський вечір.

19 грудня при нашій участі будуть організовані урочисті проводи хлопців до українського війська.

До речі, в армії „Просвіта“ діє дуже активно: частинам вручені ікони, національні прапори, щотижня виступають перед воїнами лектори, хор „Просвіти“. Полк урядового зв'язку, з яким ми мали найбільше проблем, надіслав „Просвіті“ подяку за добру роботу.

За нашим клопотанням перед ув'язненими в тюрмах області виступають українські православні священики.

Найщиріші різдвяні вітання посилає Вам наш голова Володимир Ковтунець. Дякую Вам за пачку книг „Пізнай своє минуле“, яка користується великою популярністю серед вчителів, викладачів.

Щиро Ваша

Євгенія Гладунова, член правління обласної „Просвіти“ м. Рівне.“

„Сійся-родися, жито, пшениця, всяка пашниця — на щастя, здоров'я на довгі роки!

Дорогі друзі, пані Віро й пане Богдане!

Сердечно вітаю Вас, Ваших близьких, а також всю чикагську просвітянську братію Різдвом Господнім і Новим 1998 роком! Палко зичу, щоб нарешті Він приніс всім нам спокій, добробут, умиротворення!

Увесь час віддаю організації по суті нової, ділової „Просвіти“. Необхідно рішуче вимести просвітянську хату — підібрати нові, ділові сумлінні „кадри“, щоб у новому році вдалося передати Об'єднання в добрі, сумлінні, надійні руки.

Через годину маю бути на засіданні Ювілейної комісії до 60-річчя В. Стуса. Крім того, в середині січня проводимо вшанування В. Сосюри (100-річчя), де я — голова комісії. Мені доведеться не тільки організовувати вечір, а й готувати головний виступ (ми з В. Сосюрою довгі роки були в добрих, дружніх взаєминах), проводити репетиції з читцями-лекламаторами.

Ще раз зичу Вам самого-самого доброго!

Чи не збираєтесь у 98-му в мандри поУкраїні? Надіюсь, цього разу ми вже зустрінемось!

29 грудня 1997 р.

Ваш (Михайло Потупейко, голова обласної „Просвіти“, Вінниця)“.

„Дорога пані Віро та пане Богдане!

Всю бібліотеку, яку ви подарували, віддали в Університети, і зараз всі студенти користуються вашими книгами.

Я одержала невеличку посилку книг із Канади, м. Торонто. Очевидно, це була ваша рекомендація, за що я дякую вам і добродіям із Канади. Я всі ці книжечки віддала першокласникам в школу №1 ім. Т. Шевченка. Скільки було радощів у діток! Школа ця одна з бідних, і мені дуже боляче, адже вона носить ім'я Т. Шевченка. Я багато років безкоштовно проводжу роботу з маленькими школяриками цієї школи. Влаштовуємо дитячі виставки, проводимо фестивалі гумору та сатири. А діточки дуже здібні, беручкі, охочі до творчості. Я не хочу зайвий раз турбувати вас, але якщо маєте можливість - то вишліть для цих діток книжечки з віршиками, пісеньками, оповіданнями англійською мовою. Вони вивчають її з першого класу, до нового року вчили в усній формі, а уже після канікул будуть вивчати по-справжньому.

Шле вам новорічні вітання мер нашого міста п. Головко, при зустрічі завжди згадуємо вас.

Олександер Михайлюта видав книжку „Літаючий Мерцедес“, в якій зазначено, що книга вийша за сприянням голови ТУМ п. Віри Боднарук.

Я також приготувала моно-виставу „Енеїди“ Котляревського, де також буде ваше прізвище. Як вийде афіша, я обов'язково вишлю.

Буду дуже рада одержати від вас вісточку. Я розумію, що нас багато і ви не можете всіх обігріти.

До зустрічі. Хай щастить! Щиро ваша Тетяна Мирошниченко, член правління „Просвіти“, м. Запоріжжя“.

Жертви...

(Закінчення зі стор. 2)

шого мирянства, духовенства, а головно єпископату. Власними очима глядімо на нашу церковно-політичну ситуацію, оцінюймо все власним розумом і діймо відважно, згідно з нашими переконаннями, з потребами нашої Церкви і народу. Наш великий Патріярх Йосиф у „Посланні про поєднання у Христі“ пише: „Здаймо собі раз справу, скільки хитрости вживають наші вороги, щоб піддержати розлом і роз'єднання між нашими Церквами. Будьмо собою! Дивімся на своє власне духовне добро, на спасіння наших душ, і тоді буде між нами єдність, в першу чергу на церковному полі, а опісля на національному і державному... Об'єднавшись в одну Помісну Українську Церкву під проводом Патріярха, станемо твердинею, об яку будуть розбиватися всі ворожі удари, як релігійні, так і політичні”.

УКРАЇНСЬКІ ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ ім. ЛЕОНІДА ГЛІБОВА

повідомляють у глибокій жалобі, що на сам Щедрий Вечір 1998 р. у місті Торонто, відійшла у вічність наша колишня голова, визначна українська письменниця

УПЛДМ СЕРЦЕ і КНИЖКА

бл. п.

ОЛЬГА МАК

Із відходом покійної втратила українська література, зокрема для дітей та молоді, авторку численних казок, оповідань та повістей, що в них проводила вона непохитно ідею самобутности української нації й мови.

Хай дарує їй Господь Надземну батьківщину, а її мужнє слово хай ростить нові покоління українців-державників. Опечаленій родині — наші найщиріші співчуття!

УКРАЇНСЬКІ ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок, 10-го лютого 1998 р. по довгій і тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ІРИНА СУСЬКА

з дому БАБЯК

нар. в Бережанах, Зах. Україна

ПАРАСТАС відправиться в четвер 12-го лютого о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена в церкві св. Юра в п'ятницю 13-го лютого о год. 9:30 ранку, звідки тіло покійної буде перевезене на вічний спочинок на кладовище Calvary-Queens.

У глибокому смутку залишилися:

муж — МИХАЙЛО

дочка — УЛЯНА з мужем РОСТИСЛАВОМ СЛАБІЦЬКИМ та синами ЮРІЄМ та СТЕПАНОМ і

родина в Україні.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого дорогого БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

МИХАЙЛА МАТІЙЦЯ

буде відправлена заупокійна

СЛУЖБА БОЖА

в церкві Святого Духа в Брукліні, Н.Й.

14-го лютого о год. 5-ій по пол.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 8-го лютого 1998 р. в Лапір, Миш. відійшла від нас наша дорога ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

д-р

ЛЮБОМИРА з ЗОЗУЛІВ

КОЦУР

ВЕРВИЦЯ в середу, 11-го лютого о год. 5:30 веч. в похоронному заведенні Muir Brothers, Lapeer.

ПАНАХИДА в четвер 12-го лютого о год. 9:00 ранку в похоронному заведенні Muir та

ПОХОРОН о год. 10-ій ранку з Immaculate Conception Church в Ляпір.

У глибокому смутку:

муж — ІГОР
син — ЮРІЙ з дружиною ДЖУДІ
внуки — ХРІС і КЕТІ
донька — ЗОЯ
брати — ТЕОДОЗІЙ ЗОЗУЛЯ
— ЯРОМИР ЗОЗУЛЯ з дружиною ОЛЕЮ, донею ТАНЕЮ
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Ділимося сумною вісткою з нашими рідними, приятелями й цілою громадою, що в суботу 7-го лютого 1998 р. упокоїлася в Бозі

бв. п.

ОЛЕНА КЛИМИШИН

з дому НЄДЗЬВЄЦЬКА

нар. 27-го червня 1911 р. в Україні. Маґістер права Ягайлонського університету в Кракові, членка Союзу Українок, Марійської Дружини, Пласту, ОУН і політичний в'язень польських тюрем.

ПАНАХИДА — у церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., у вівторок, похоронна відправа — в середу о год. 9:30 ранку в тій же церкві, а опісля поховання на цвинтарі Монт Елевет.

Горем прибита родина:

чоловік — МИКОЛА
дочка — УЛЯНА
діти та внуки покійних брата ОЛЕКСИ і сестри МАРІЇ
братова — БЛАНЖ НЄДЗЬВЄЦЬКА і діти
шваґри — СТЕПАН з ЕВДОКІЄЮ, діти і внуки
— ЯРОСЛАВ з АННОЮ і їхні діти, внуки і правнуки
діти і внуки покійних братів і сестер МИКОЛИ КЛИМИШИНА
— ОЛЬГА ДЕНИСЮК

Ділимося з глибоким жалем сумною вісткою, що 27-го січня 1998 р. по важкій недузі відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ЙОСИФ ЯХНИЦЬКИЙ

Покійний народився 15-го листопада 1912 р. в Чорткові, Тернопільська обл. Покійний останньо жив у Міннеаполісі, Мінн.

ТІЛО покійного було перевезено в четвер, 29-го січня 1998 р. до Ню Гейвену, Конн., до похоронного заведення Селентано.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю 30-го січня 1998 р. о год. 7-ій веч., а

ПОХОРОН відбувся 31-го січня в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Ню Гейвені, Конн.

Покійний залишив у глибокому жалю і смутку:

доньок — ТАТЯНУ з мужем ІВАНОМ ФЕК
— МАРІЙКУ з мужем ДЖІМІ БЕРТОЛІНІ
синів — ЛЮБОМИРА з дружиною ЛІДОЮ
— АНТОНА з дружиною КЕТЛІН
шваґерки — МАРІЯ МАЦІЇВСЬКА з родиною в Торонто
— МИРОСЛАВА ТЕЛЮК з родиною в Україні
та вісім внуків і вісім правнуків і родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Просимо ласкаво згадати покійного у ваших молитвах.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ Інформаційного центру людських прав і демократичного руху в Китаю, в суботу 7-го лютого, китайські власті звільнили з ув'язнення відомого християнського активіста 29-річного Ґао Фенґа, котрого ув'язнено в 1995 році та засуджено на два з половиною роки позбавлення волі. Тимчасом американські дипломати намагаються перевірити поголоски, що ув'язнено іншого активіста,котрий очолює китайське еміґраційне угрупування з осідком у ЗСА, що непомітно прибув до Китаю. Венґ Бінґжанґа основника Китайського союзу для демократії ув'язнено в суботу, 7-го лютого, у провінції Ангуї. Офіційного потвердження його ув'язнення покищо немає. Китайські дисиденти кажуть, що Б. Венґ прибув до Китаю 23-го січня під іншим прізвищем і відбував зустрічі з прихильниками демократії у Шанґгаї та околиці.

35 років...

(Закінчення зі стор. 1)

НАН України, якого я є директором. Ось недавно, у грудні 1997 року, провели ми спільно з нашим братнім інститутом у Києві чергову міжнародну наукову конференцію, тим разом про „Українську державницьку школу: історія, політологія, право". Плянуємо у цьому ювілейному 1998 році видати також матеріяли цієї конференції.

— Скажіть, як довго ви очолюєте Східньо-Европейський Дослідний Інститут ім. В. Липинського і чи далі вважається він продовженням певного політичного напрямку?

— Я є президентом Інституту ім. Липинського від 1987 року. Але якщо йдеться про його пов'язання з „певним політичним напрямком" (тут ви, очевидно, маєте на увазі гетьманський рух), то мушу це недвозначно заперечити. Щоправда, інститут був заснований членами гетьманського руху і його перший президент, Євген Зиблікевич, що чи не найбільше вклав праці в цю установу від 1963 року до кінця свого життя у 1987 році, до початку 1960-их років вважав себе членом гетьманського руху. Сьогодні, натомість, в Управі інституту, крім мене, є заступники С. Трофименко, О. Біланюк, О. Отт-Скоропадська, а також члени Л. Бей, Я. Білінський, С. Ворох, М. Коць, І. Мазепа, М. Онуферко, Х. Пеленська, Р. Процик, С. Слюзар, а головними науковими співробітниками інституту були о. Т. Горникевич, І. Коровицький, І. Лисяк-Рудницький, Є. Пизюр, В. Рудко, Р. Залуцький, не говорячи вже про цілу низку науковців з України, які співпрацюють з інститутом від 1990 року. Отже, самі прізвища вказують на різноманітність поглядів членів та співробітників інституту і на його виключний науководослідницький характер, а не на його пов'язаність з будь-якою політичною партією.

— Чи вважаєте, що вашому інститутові треба далі стреміти до співпраці з інститутами НАН України?

— Безперечно, що так. Як вже було сказано, наша співпраця з інститутами НАН України дає корисні результати. Хочу, однак, наголосити, що найбільший дефіцит існує тепер в ділянці наукової літератури з державознавства, оскільки ця ділянка не була досі належно розвинена ані в діяспорі, ані в Україні. Не забуваймо, що молоді науковці України мусять ще багато дечого пізнати і дізнатися і тому є велике зацікавлення науковою літературою. Але книжка — це люксус, зокрема в теперішніх економічних умовах, коли скромна заробітна платня в наукових установах України залегла на пів року і чимало науковців продовжує працювати на громадських засадах, мало хто з них може дозволити собі цю книжку купити. З другого боку, існують перепони, зв'язані з політичною ситуацією в Україні, через яку не дозволяється продавати в книгарнях (і взагалі) книжок, виданих за благодійні гроші. Тому доводиться нам розповсюджувати даром книжки інституту, що, очевидно, не приносить звороту коштів їх видання, а не наступні публікації треба роздобувати нові фонди.

— Значить, у 35-річчя інституту Управа мусить звертатися до нашої діяспорної спільноти з таким тепер характеристичним проханням, яке приходить з усіх-усюд, а це: допоможіть нам!

— На жаль, так воно є. Але якщо ми хочемо, щоб в Україні сучасні та майбутні історики і політологи дізналися, врешті, що ділялося в науці і політичному житті за останні 75 років, нашим обов'язком є дати їм в руки відповідну літературу, ґрунтовану на неперекручених фактах, які досі були їм невідомі. Хто, наприклад, мав дотепер спроможність побачити список із понад 2,300 прізвищами знищених голодом українців у 1932–33 роках, як це ми подали у книжці „Чорні жнива", або хто дотепер був свідомий базованих на архівних матеріялах фактів про голод 1946–47 років, як це ми висвітлили у книжці „Голод в Україні 1946–47", що їх останнім часом видав інститут у видавництві члена його Управи М. Коця?

— Отже — це головна ціль для вас у відзначенні 35-річчя існування інституту?

— Наше завдання можна охопити в трьох точках: заповнити „білі плями" в історії України; показати, як присвоювати в науці України методології західнього наукового світу; допомогти в розвитку державного мислення нового українського покоління. Тому інститут і його праця такі важливі.

— Тому нам не залишається нічого іншого, як подати адресу інституту з апелем до читачів „Свободи" і всіх зацікавлених у діяспорі. Допоможіть, щоб не треба було безупинно повторювати за В. Липинським його пророчі слова: „За лінь, за бездушність, за брак ідеалізму, за повзання тільки в напрямі матеріяльного Бог нашу землю карає..."

Адрес: The W. K. Lypynsky, East European Research Institute, 469 Flamingo St., Philadelphia, Pa. 19128.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику"

РЕДАКЦІЯ „СВОБОДИ"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

„Україніяда" 1999 року

Цими днями до канцелярії УСЦАК наспіли листи й офіційні повідомлення про перші організаційні кроки, що їх зробила Координаційна Рада Української Спортової Асоціяції Львівщини до підготови Світового Спортового Фестивалю Українців, що заплянowano на тиждень, 18-24-го серпня 1999 року, у Львові. Нижче подаємо переслані Умови свята, яке матиме офіційну назву „Україніяда".

(ОТ)

Умови
Мета і завдання

Метою проведення „Україніяди" є: — сприяти засобами спорту консолідації українців всіх реґіонів України та осіб українського походження з країн їх поселення; повніше використання спорту, особливо його просвітницьких та виховних аспектів, в державотворчих процесах, які відбуваються в Україні; обмін досвідом організації спортової роботи в реґіонах України, в східній і західній діяспорах; налагодження контактів та співпраці між українцями на батьківщині та на еміґрації.

Спортовий фестиваль не є альтернативою існуючій системі національних і міжнародних змагань, а є радше їх доповненням, де повномасштабно виконується нині призабутий принцим олімпізму „Важлива участь, а не перемога"...

Час і місце „Україніяди"

ССФУ відбудеться 18-24-го серпня 1999 року у Львові. Місцем проведення окремих змагань і заходів будуть також інші міста України, які бажатимуть долучитися до акції.

Учасники

До участі в ССФУ запрошуються: з України — спортові колективи і окремі особи, попередньо зголошені спортовими, громадськими, молодіжними, студентськими та військовими організаціями; з країн поселення — особи українського походження, які представляють спортові, суспільні, культурні та інші об'єднання українців в країнах поселення, або в окремих реґіонах. Наймолодший вік учасників — 17 років. Кількісний склад зголошених учасників попередньо погоджується з організаційним комітетом.

Програма заходів
Спортові змагання:

Легка атлетика: — біг (чоловіки) 100, 800, 5000 м.; біг (жінки) 100, 400, 3000 м.; стрибки у висоту (чоловіки і жінки); стрибки у довжину (чоловіки і жінки); метання списа (чоловіки і жінки); штовхання ядра (чоловіки і жінки).

Плавання (чоловіки і жінки): 100 м. вільним стилем, 100 м. горілиць, 100 м. грудним. Мініфутбол (чоловіки). Відбиванка (волейбол) — чоловіки і жінки. Теніс (чоловіки і жінки). Спортове орієнтування (чоловіки і жінки).

Науково-культурологічні заходи:

Наукова конференція „Спорт як фактор державотворення"; виставки фотографій, спортових документів, спортової атрибутики, філятелії; конкурси поезії, пісень, танців, літературних творів, художніх творів; масове сходження на одну з гірських вершин Карпат.

Примітка: Програма може бути доповнена з врахуванням завчасно висловлених пропозицій.

Організатори

Організатором ССФУ „Україніяди" є Українська Спортивна Асоціяція Львівщини, яка для здійснення конкретних заходів заснувала Підготовчий Комітет. Підготовчий Комітет ініціює створення позавідомчого Організаційного Комітету, рішення якого є обов'язковими для виконання. Організаційний Комітет формується з представників від організацій, які виявлять бажання співпрацювати, або стати співорганізаторами „Україніяди". До роботи в Оргкомітеті запрошується також керівників владних і громадських структур, впливових українських організацій за кордоном, окремих впливових осіб, які можуть суттєво сприяти успішному проведенню ССФУ.

Умови приймання учасників

До участи в заходах за програмою ССФУ допускаються особи, які мають заявні листи від організацій, що їх рекомендують, і в попередньо погодженій з Підготовчим Комітетом кількості. В попередніх заявках від організацій має бути вказано, в яких видах програми змагань і в яких конкурсах будуть виступати їх представники. Кожен учасник має мати лікарський допуск та брати участь в одному або більше видах змагань. Вік учасників — 17 років і більше.

Фінансові зобов'язання

Організатори беруть на себе всі клопоти в підготові спортових баз і організації змагань та інших заходів, транспортові витрати, пов'язані з ними, а також нагородження переможців і конкурсів. Всі витрати, пов'язані з приїздом до Львова, оплатами за проживання і харчування оплачують собі самі учасники або організації, що їх відряджають. Організатори забезпечують також підготову замовленої кількости місць у готелях та в гуртожитках (можлива часткова знижка).

Організатори ССФУ не мають ґарантованих джерел покриття фінансових витрат. Вони розраховують на безплатну самовіддану працю фахівців та любителів спорту в Україні і поза її межами та на можливу фінансову підтримку урядових, громадських та приватних організацій і осіб.

Якщо така підтримка стане дійсною, тоді організатори готові будуть взяти додаткові фінансові зобов'язання, зокрема по забезпеченню учасників на період ССФУ.

Дружині в День св. Валентина

Сонечко моє рідненьке,
Знаю Тебе вже давненько
І чим краще Тебе знаю,
То тим більш Тебе кохаю.
Спочатку в Тобі сумнівався,
Тому дивився, придивлявся,
Своїм корінням приживлявся
І врешті решт переконався,
Що Ірочка — безцінний скарб.
Ти ніжна, мила, добродушна,
М'якга, не злісна, всевидюща,
Все вчасно й тонко підмічаєш,
Нелюбів в душу не пускаєш.
Живемо разом душа в душу,
Не знаєм зради і брехні,
Щось штучне я робить не мушу —
Любов'ю маримо ввісні.
Цим скарбом треба дорожити,
Ніяким чином не розбити,
Навіть в думках не допустити,
Щоб Іру чимось оскорбити.
Я вдячний долі за те щастя,
Що після довгих літ ненастя
Знайшов я те, що в мріях пестив:
Кохання, радість і приємність,
Повагу, доброту й взаємність.
Тебе я, Щастячко, чекаю,
Надії зовсім не втрачаю,
Що Ти, як Пташечка, на
крильцях в гніздечко
наше прилетиш.

Володимир Климик,
м. Івано-Франківське, Україна

КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР Піт Вілсон, минулої неділі, 8-го лютого, звернувся до президента Билла Клінтона, щоб він проголосив майже половину повітів стейту, околицями стихійного лиха, де дощеві бурі впродовж останніх 7 -10 днів спричинили не тільки велику кількість матеріяльної шкоди, але також смерть п'ятьох осіб, це дало б тоді право на федеральну допомогу. Метеоролог Пол Гамілтон, повідомив, що лихові не кінець, бо насувається нова дощева злива, котрої сподіються в ранніх годинах у вівторок, 10-го лютого. У стейті, де бурі вже накоїли багато лиха людям зливними дощами, починаючи від повеней до перервання постачання електричного струму, ця нова буря стає поважною загрозою.

Слідство...

(Закінчення зі стор. 1)

Одначе справа пішла шляхом, де надати їй повну судову недоторканість було неможливо через сумніви щодо її правдомовности. Покищо його бюро відмовилось від будьяких дальших коментарів у цій справі.

Одначе Вілліям Ґінзберґ, адвокат М. Левінскої кількакратно заявляв, що його клієнтка погоджується на всякі питання зі сторони слідчих, але тільки після того як їй запевнять повну судову недоторканість. Він також підкреслив, що намагатиметься уневажнити виклик його клієнтки на зізнання перед федеральною лавою присяжних і потягне до відповідальности К. Старра за зламання його обіцянки надати їй повну судову недоторканість.

В основному справа довкола цього президентського скандалу з М. Левінскою чимраз більше комплікується.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
15-го ЛЮТОГО 1998 р.

Чикаго, Ілл. Річні загальні збори 114-го Відд. за діловий 1997 рік відбудуться о год. 12-ій пол. в парафіяльній залі св. Володимира при 2250 В. Кортез. На порядку денному: звіти членів уступаючої Управи і Контрольної Комісії та вибір керуючих органів на 1998 р. Якщо на визначений час не явиться приписана статутом, потрібна кількість членів, тоді Загальні річні збори відбудуться годину пізніше. Після зборів — перекуска. За Управу Відділу Ольга Бережан — секретар.

СЕРЕДА,
18-го ЛЮТОГО 1998 р.

Парсиппані, Н.Дж. 287-ий Відд. УНСоюзу відбуде свої річні збори о год. 11-ій в приміщенні Головної Канцелярії УНС, 2200 Route 10. На порядку нарад: звіти членів уступаючої Управи, вибір нової Управи на 1998 р. та вибір делеґата і заступника на 34-ту Конвенцію УНС. Просимо всіх членів прибути. Дана А. Ясінська — секретар.

НЕДІЛЯ,
1-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Чикаґо, Ілл. Річні Загальні Збори Пластового Відділу УНС ч.472 відбудуться о год. 2:30 по пол. в пластовій домівці 2124 Вест Чикаго аве., Чикаго, Ілл. На порядку: звіти Управи і Контрольної Комісії, вибір нової Управи. Після Річних зборів відбудуться Звичайні збори Відділу для вибору делеґата і заступника на 34-ту Конвенцію УНС. Якщо на означений час не прибуде вимагана статутом кількість членів, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильні. Проситься членів прибути. За Управу Відділу Роман Заяць — голова, Стефанія Кочій — фін. секретар.